

פאר הייט

משנה ברורה

באור הלכות

ראשונה: * ואפלו אם התחיל קדם לכן וכו'. עין במשנה בירוח.
הדבר הנסתר ראינו שפוסק דאם התחיל קדם שהגיע זמן דסמוך למנחה
קטנה נדמינו קדם ג' שעות ומניות קדם הלילה). אפלו סעודה גדולה אין
מסויקין, ושמשע שם מה דהינו אפלו יודע שהמשך סעודתו עד הלילה,
אפלו פוסק אחר זמן מועט קדם שישאר זמן הסעודה, ואפלו במקום שאין
קורין לכית' הסעודה, עין שם. ולכאורה הוא דלא קדמ' הנ"מ. ונראה
שעם הדבר הנסתר, דמה שפוסק הסוד דאם אין שניות להתפצל ביים
אחר גמר סעודתו פוסק מיד, ומכאן בן גליון בשלחן ערוך, דהינו
שהתחיל באסור, אבל כשהתחיל בהתר' אין צריך לספק זהו, ואם פוסק
אחר זמן מועט קדם שיגמר תיום קדם, שייכל להתפצל, וזנו סומכין על
דעת המאור, דעד שיגיע זמן סמוך למנחה קטנה אפלו סעודה גדולה מותר
להתחיל, ואם כן נקרא שלא התחיל בהתר', אבל מהר"מ משמע דאפלו
התחיל בזמן הסוד, דלפי שלא צריך לקום מיד פשיטא זמן מנחה קטנה
אם יודע שהמשך סעודתו עד הלילה, צריך עיון למשע.

בְּסִימָן לִילָךְ לְהַתְפַּלֵּל בְּעֶבֶר בְּבֵית־הַסֵּנֶט, אֲבָל אִם דָּרְכוּ לְהַתְפַּלֵּל
מִדֵּי צִדּוֹר לְבֵית־הַסֵּנֶט צִדּוֹר לְהַפְסִיק וּלְהַתְפַּלֵּל, דָּאִי לֹא הֵבִי
הַשֵּׁשׁ לְבֵית־הַסֵּנֶט⁽⁷⁵⁾, (76) אֲבָל סֵעוּדָה גְּדוֹלָה אֵין סוֹמְכִין עַל
שְׂעוֹת וּלְמַעַלָּה, מִשּׁוּם דְּשָׂכִיחַ שְׂכֻרָתוֹ, וּמִשְׁמַע (77) מִהָאֲדוֹנֵי
הַדְּבָרִים שֶׁמֻּדָּר לְצִיל בְּסִיעִיף זֶה, סוֹמְכִין עַל קְרִיאַת הַשֵּׁשׁ⁽⁷⁸⁾ לְבֵית
שֶׁבֶת לְמִרְחָץ אֲפִלוּ בְּשֹׁהֲצִיעַ זְמַן מִנְחָה קֹטֵנָה⁽⁷⁹⁾, בְּמָקוֹם שֶׁהַשֵּׁשׁ
שֶׁהוֹלְכִין לְבֵית־הַמִּרְחָץ, (80) וְיֵשׁ שֶׁמֻּדָּרְקִין לְזוֹהַר לְהַתְפַּלֵּל מִקֵּד
חֲצוֹת, כִּמּוֹ שֶׁמֻּדָּר בְּמַעֲשֵׂה־רִב, אֲמָנָם הַנּוֹתָמִין לְהַקֵּל בְּזֶה אֵין לֵךְ
הַשֵּׁשׁ בְּכָרוֹ גַּם לְאַנְשֵׁי בֵית־הַמִּרְחָץ לְצֹאת מִבְּעוֹד יוֹם אִיזֵה זְמַן
בְּמִנְחָה, דָּאִי לֹא הֵבִי לֹא נִיכָל לְסַמֵּךְ עַל זֶה כָּלֵל: (81) יֵשׁ לְהַחֲמִי
דְּשָׂכִית שְׂכֻרָתוֹ, וּבְשִׂכְרוֹת לֹא מִהֵנִי הַקְרִיאָה⁽⁸²⁾, (83) וּלְפִי זֶה בְּשִׂישׁ
מִקֵּדָם וְאַחֲרָיָה יֵאָכְלוּ, הַסֵּעוּדָה נְשׂוּאִין הֵי סֵעוּדָה גְּדוֹלָה⁽⁸⁴⁾: (85)
עֲדוֹן זְמַן הֵסֵר לְכָלִי עֲלָמָה: (86) בְּשֹׁמְעִי וְכוּ' וְהַשְׁעָה עוֹבְרָת
וּלְהַתְפַּלֵּל בְּפֶקֶד בְּשֹׁמְעִי זְמַן מִנְחָה קֹטֵנָה: (87) צִדּוֹר לְקוֹם וְלֵךְ
סוֹמְכִין עַל קְרִיאַת הַשֵּׁשׁ לְבֵית־הַסֵּנֶט, וְכוּ'⁽⁸⁸⁾, לְכָף פּוֹסֵס מִיָּד,
הַתְּחִיל סֵעוּדָתוֹ אַחֵר שֹׁהֲצִיעַ זְמַן מִנְחָה קֹטֵנָה דִּיפִסֵּס מִסֵּעוּדָתוֹ מִיָּד,
קֹטֵנָה, וְאַפְּלוּ אֹיכֵל בְּרַבָּה פְּרוּת, דָּהֵן אֵם מְקִירֵי סֵעוּדָה⁽⁸⁹⁾, וְכוּ' (90)
(91) **בְּרִיעִי**, וְלֹא יִשְׁמַר⁽⁹²⁾, וְכַתֵּב מִשְׁכָּאֲרָתוֹ דְּבִשְׁתֵּיהּ יוֹתֵר מִכֵּן
מִכְּבִיעִי, בּוֹה דְּהַחֲשֵׁה הוּא שְׂמַא יִשְׁמַר, וְזֶה שֶׁךְ בְּשִׁתֵּיהּ יוֹתֵר, (93)

[illegible]

[משנ"ב ס"ק כט]
סעודה קטנה סוכ
קריאת השמש³⁸.
(37) ולענין מי של
שכתב השו"ע לע
כתב לעיל (סי' ז
שיתפלל מנחה,
מנחה ישראל (פ'
לאכול משום'
הוא רעב הרבה ו
מצות תפילין]. ו
מה שכתבנו לעי
(38) ובתספורת ש